

רשומות

קובץ התקנות

25 ביולי 1957

716

כ"ו בתמוז תשי"ז

עמוד

1650

1650

1651

1654

1657

1657

1662

1662

- תקנות הגנת הדייר (אגרת תעודה), תשי"ז—1957
- תקנות נכי רדיפות הנאצים (בקשה לתגמול), תשי"ז—1957
- תקנות נכי המלחמה בנאצים (ועדה רפואית עליונה), תשי"ז—1957
- תקנות הפיקוח על יצוא אתרוגים, תשי"ז—1957
- תקנות הגנת הצומח (מניעת התפשטות מחלת הארגוס בחיטה), תשי"ז—1957
- חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (פיקוח על בנינים והקמתם בשטח תכנון ערים של אילת), תשי"ז—1957
- חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (פיקוח על בנינים והקמתם בשטח תכנון ערים באר-טוביה — בני שמעון — חבל מעון — מרחבים — עזתה — שער הנגב — יואב — שפיר — חוף אשקלון) (תיקון), תשי"ז—1957
- חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון (פיקוח על בנינים והקמתם בשטח תכנון ערים גלבוע, עמק הירדן, אוור בית שאן, געתון, סולם צור, נעמן, שבי ציון) (תיקון), תשי"ז—1957

מדור לשלטון מקומי

1663

1665

1667

1667

1668

1671

1671

1673

1674

1675

1676

- חוק עזר לראשון לציון (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשי"ז—1957
- חוק עזר לאזור (פיקוח על כלבים), תשי"ז—1957
- חוק עזר לבית שאן (ביעור קוצים), תשי"ז—1957
- חוק עזר לגדרה (עידוד השקעות הון) (פסור מתשלום ארנונה), תשי"ז—1957
- חוק עזר לטייבה (הוצאת אשפה ונקיון), תשי"ז—1957
- חוק עזר לכפר סבא (ניקוי בורות שופכין) (תיקון), תשי"ז—1957
- חוק עזר למנחמיה (הסדרת השמירה), תשי"ז—1957
- חוק עזר לפרדס חנה (הסדרת השמירה), תשי"ז—1957
- חוק עזר לפרדסיה (רשימות לאופניים), תשי"ז—1957
- חוק עזר לקרית בנימין (רשימות לאופניים), תשי"ז—1957
- חוק עזר לקריתיים (אגרת תעודת אישור), תשי"ז—1957

חוק הגנת הדייר, תשי"ד—1954

תקנות בדבר האגרה המשתלמת בעד מתן תעודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 64 לחוק הגנת הדייר, תשי"ד—1954, אני מתקין תקנות

אלה:

1. בעד מתן תעודה לפי סעיף 39 (ב) לחוק תשולם אגרה של —6 לירות.
2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הגנת הדייר (אגרת תעודה), תשי"ד—1957“.

אגרת תעודה

השם

פנחס רוזן

י"ג בתמוז תשי"ז (12 ביולי 1957)

(חם 70216)

שר המשפטים

¹ ס"ח 151, תשי"ד, עמ' 02; ס"ח 215, תשי"ו, עמ' 32.

חוק נכי רדיפות הנאצים, תשי"ז—1957

תקנות בדבר הגשת בקשה לתגמול

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 6 ו-24 לחוק נכי רדיפות הנאצים, תשי"ז—1957, אני מתקין תקנות אלה:

1. הבקשה לפי סעיף 6 לחוק תוגש לפי הנוסח שנקבע לה בטופס שאפשר להשיגו במשרד הרשות המוסמכת, משרד האוצר, מדור השיקום, הקריה, רח' ה', מס' 2, תל-אביב-יפו.

טופס הבקשה

2. (א) לבקשה יצורף אישור רשמי מאת שלטונות הריפובליקה הפדרלית של גרמניה כי לתובע אושרו פיצויים עקב שלילת חירותו של התובע בתקופה שבין ג' בשבט תרצ"ג (30 בינואר 1933) ובין כ"ה באייר תש"ה (8 במאי 1945).

פרטים בדבר תביעת פיצויים

- (ב) סירבה הריפובליקה הפדרלית של גרמניה לאשר את הפיצויים כאמור בתקנת משנה (א), תצורף ההחלטה על הסירוב.

- (ג) הגיש התובע את תביעתו לפיצויים כאמור וטרם ניתנה החלטה על תביעתו, יצורף אישור בכתב של המשרד או בית המשפט שבו הוגשה התביעה.

- (ד) לא הוגשה תביעה לפיצויים כאמור, יציין התובע בכתב את הסיבות לאי הגשת התביעה.

3. עם הגשת בקשתו חייב התובע לציין בכתב —

ציון עוברות מסויסות

- (1) שלא קיבל ואינו זכאי לקבל תגמול או פיצוי אחר בגלל נכותו מכל

מקור אחר;

- (2) את המקומות שבהם היה תושב או שבהם שהה בתקופה שבין ג' בשבט תרצ"ג (30 בינואר 1933) ובין יום הגשת הבקשה, וכן את המועדים בהם ישב או שהה באותם מקומות;

- (3) שלפני י"ג בטבת תשי"ג (31 בדצמבר 1952) לא היה תושב במקום כלשהו שבתוך גבולות גרמניה כפי שהיו גבולות אלה ביום כ"ו בטבת תרצ"ח (31 בדצמבר 1937);

- (4) שלאחר יום כ"ו באדר ב' תשי"ד (1 באפריל 1954) לא היה מחוץ לישראל שלא למטרת ריפוי;

- (5) את תקופת שהותו מחוץ לישראל — אם שהה מחוץ לישראל למטרת ריפוי.

¹ ס"ח 220, תשי"ו, עמ' 103.

4. לבקשה יצרף התובע ראיות הדרושות להוכחת העובדות שפורטו בטופס הבקשה
ובתקנה 3, וכן כי —
(1) עד לעלייתו לישראל היה מחוסר נתינות או פליט כמשמעותו באמנה
בדבר מעמדם של פליטים²;
(2) עלה לישראל לפני יום כ"ב בתשרי תשי"ד (1 באוקטובר 1953) וביום
כ"ט באדר ב' תשי"ז (1 באפריל 1957) היה ולאחר מכן נשאר אזרח ותושב
ישראל;
(3) דרגת נכותו אינה פחותה מ-25%.

5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נכי רדיפות הנאצים (בקשה לתגמול), תשי"ז—1957”.

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר.

י"ב בתמוז תשי"ז (11 ביולי 1957)
(המ' 73119)

² כחכי אמנה, כרך 3, מס' 65, עמ' 5.

חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954

תקנות בדבר הועדה הרפואית העליונה, סמכויותיה וסדרי עבודתה
בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 12 ו-27 לחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—
1954¹, אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: הוראות כלליות

1. בתקנות אלה —
„ועדה רפואית” — ועדה רפואית שהוקמה על פי סעיף 6 לחוק;
„ועדה” — ועדה רפואית עליונה שהוקמה על פי סעיף 12 לחוק;
לכל מונח אחר תהא המשמעות שיש לו בתקנות נכי המלחמה בנאצים (מבחנים לקביעת
דרגת נכות), תשט"ז—1956².

2. (א) שר האוצר יקבע רשימה של רופאים מוסמכים וימנה מתוכם יושב ראש
(להלן — היושב ראש).
(ב) הרשימה כאמור בתקנת משנה (א) תפורסם ברשומות.

פרק שני: ערעור של הרשות המוסמכת

3. סבורה הרשות המוסמכת כי הועדה הרפואית טעתה בקביעת אחד מאלה:
(1) הפגימה או הפגימה המוכרת בה נפגם הנכה;
(2) המבחן שחל לגבי הפגימה;
(3) דרגת נכותו של נכה,
רשאית היא — תוך שלושים יום מיום קבלת ההודעה על החלטת הועדה הרפואית
המכילה את הטעות האמורה — לערער עליה בפני הועדה.
4. הערעור יוגש בכתב ליושב ראש והעתק ממנו יישלח לנכה שלגביו ניתנה ההחלטה
של הועדה הרפואית לפי מענו האחרון הידוע לרשות המוסמכת.

¹ ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76; ס"ח 226, תשי"ז, עמ' 99.

² ק"ח 620, תשמ"ז, עמ' 1014.

5. בכתב הערעור יצויינו :

- (1) שם הנכה ומענו ;
- (2) המספר הסידורי של בקשת הנכה לתגמולים ;
- (3) תאריך החלטת הועדה הרפואית שעליה מערערת הרשות המוסמכת ;
- (4) התאריך שבו קיבלה הרשות המוסמכת הודעה על ההחלטה האמורה ;
- (5) נימוקי הערעור.

פרק שלישי : ערעור של אדם שנפגע

6. הרואה עצמו נפגע על ידי החלטת ועדה רפואית (להלן — המערער), רשאי, תוך שלשים יום מיום קבלת ההודעה על ההחלטה לפי תקנות נכי המלחמה בנאצים (ועדה רפואית), תשט"ו—1954³, להגיש ערעור לועדה.

זכות ערעור

7. הערעור יוגש ליושב ראש על טופס מיוחד שייקבע על ידי הרשות המוסמכת בצירוף החלטת הועדה הרפואית שעליה מערערים. העתק מהערעור יישלח לרשות המוסמכת.

הגשת ערעור

8. (א) בכתב הערעור יצוינו פרטים אלה :

פרטי כתב
הערעור

- (1) שם המערער ומענו ;
- (2) התאריך שבו קיבל המערער הודעה על החלטת הועדה הרפואית שעליה הוא מערער ;
- (3) נימוקי הערעור.

(ב) המערער או באיכוחו יחתום על כתב הערעור.

פרק רביעי : הקמת הועדה, סמכויותיה וסדרי עבודתה

9. הוגש ערעור לפי תקנות אלה ירכיב היושב ראש, מתוך הרשימה שנקבעה לפי תקנה 2, ועדה של שלושה חברים, והוא ישב בראשה, ובהעדרו — חבר הועדה שיקבע לכך.

הרכבת ועדה

10. (א) הועדה רשאית לאשר את החלטת הועדה הרפואית, לבטלה או לשנותה.

סמכויות
הועדה

(ב) הועדה רשאית לקבוע לנכה דרגת נכות שונה מזו שנקבעה לאותו נכה בתקנות נכי המלחמה בנאצים (מבחנים לקביעת דרגת נכות), תשט"ז—1956, ובלבד שההפרש ביניהן לא יעלה על 10% ; כן רשאית הועדה לקבוע דרגת נכות לנכה שלקה בנכות שלא פורשה כפגימה בתקנות האמורות.

11. (א) יושב ראש הועדה יקבע את המועד והמקום שבו תדון הועדה בערעור ויודיע על כך לבעלי הדין לפחות שבעה ימים מראש.

מועד ומקום
הישיבות

(ב) הועדה רשאית לדחות את ישיבותיה ולקבוע את מקום ישיבותיה שנדחו.

12. דיוני הועדה והחלטותיה יירשמו בפרוטוקול ויחתמו על ידי כל חברי הועדה.

פרוטוקול

13. (א) יושב ראש הועדה יקבע על ידי היושב ראש, תועבר החלטתה לאישורו של היושב ראש לפני שיודיעו אותה לבעלי הדין.

אישור
היושב ראש

³ ק"ת 484, תשט"ו, עמ' 152.

(ב) היושב ראש רשאי לאשר את החלטת הועדה או להחזירה לדיון נוסף בועדה בצירוף הערותיו.

(ג) החלטת הועדה שנתקבלה בעת הדיון הנוסף תהיה החלטה סופית של הועדה.

הרשות להתייצב
לפני הועדה

14. (א) בדיוניה של הועדה לא יהא נוכח שום אדם מלבד חברי הועדה, הרשות המוסמכת או מי שהוסמך לכך על ידיה, המערער ובא כוחו וכל מי שיושב ראש הועדה התיר את נוכחותו.

(ב) יושב ראש הועדה רשאי, אם יראה סיבה מיוחדת מספיקה לכך, לאסור נוכחותו של בא כוחו של המערער שאינו רופא.

דיון שלא
בפני המערער

15. לא התייצב המערער לפני הועדה במועד ובמקום שנקבע בהודעה, רשאית הועדה לדון ולהחליט בערעור שלא בפניו לפי החומר שברשותה; אולם אם הודיע המערער ליושב ראש הועדה לפני התחלת הדיון, שלא יתייצב מסיבות שאינן תלויות בו, רשאית הועדה לדחות את הישיבה.

שמיעת מומחים

16. הועדה רשאית, לפי בקשת אחד מחבריה או אחד מבעלי הדיון, להזמין מומחים לישיבותיה ולשמוע חוות דעתם המקצועית.

החלטות
בית הדין

17. החלטות הועדה יתקבלו ברוב דעות הנזכרים בישיבה; היו הדעות שקולות, תכריע דעת יושב ראש הועדה.

הודעה על
ההחלטה

18. (א) היושב ראש יודיע מיד למערער את החלטת הועדה.
(ב) הודעה לפי תקנת משנה (א) שנשלחה בדואר רשום, יראו אותה כאילו הגיעה לתעודתה תוך ששה ימים מיום מסירתה לדואר, אם לא הוכח שהגיעה ביום אחר.

פרק חמישי: הוראות שונות

סודיות

19. דיוני הועדה ומסמכיה הם סודיים ואסור להביא מהם לידיעתם של אחרים, אלא אם התיר יושב ראש הועדה לגלות מהם לצד מעוניין ובמידה שהתיר זאת.

תיקוני טעויות

20. (א) הועדה רשאית לתקן את נוסח החלטותיה אם תמצא בהן טעות סופר.
(ב) על כל תיקון כאמור יחתמו כל חברי הועדה והיושב ראש.

הוראות מעבר

21. (א) נתקבלה הודעה על החלטת הועדה הרפואית לפני יום פרסום תקנות אלה ברשומות (להלן — יום הפרסום) ולא הוגש ערעור עליה, או בוטל הערעור, יראו אותה כאילו נתקבלה ביום הפרסום.

(ב) הוגש בתקופה שבין י"ח בניסן תשי"ז (19 באפריל 1957) ובין יום הפרסום ערעור על החלטת ועדה רפואית לוועדת ערעור שמונתה לפי סעיף 3 לחוק, יעביר יושב ראש ועדת הערעור את הערעור האמור ליושב ראש הרשימה לפי תקנה 2 ויראו את הערעור כאילו הוגש לוועדה הרפואית העליונה ביום הפרסום.

השם

22. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נכי המלחמה בנאצים (ועדה רפואית עליונה), תשי"ז—1957”.

לוי אשכול
שר האוצר

י"ג בתמוז תשי"ז (12 ביולי 1957)
(חמ 73116)

חוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד—1954

תקנות בדבר יצוא אתרוגים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד—1954,¹ ולאחר התייעצות בוועדה המייעצת שנתמנתה לפי סעיף 4 לחוק, אני מתקין תקנות אלה:

1. לא ייצא אדם אתרוגים אלא אחרי העשרים ביולי.מועד יצוא אתרוגים
2. לא ייצא אדם אתרוגים אלא אם הם נכללים באחד הסוגים המפורטים בתקנה 3.יצוא אתרוגים פשי סוגים
3. לענין תקנות אלה יסווגו האתרוגים לסוגים אלה:
"שלישי";
"שני";
"ראשון";
"מובחר";
"מובחר פרימה".סוגים של אתרוגים
4. סוג שלישי כולל אתרוגים שהם בעלי סגולות אלה:
(1) משקלו אינו פחות מ־70 גרם;
(2) נקי מכתמי שמן ואקרית;
(3) נקי ממכות שמש;
(4) נקי מנקרי זבוב ים התיכון;
(5) נקי מכנימות;
(6) צבעו ירוק בהיר או צהוב בהיר;
(7) לא חסר;
(8) לא פגום;
(9) לא עקום עד כדי עיוות הצורה;
(10) לא עגול ככדור;
(11) לא סקרט;
(12) לא מצומק יתר על המידה;
(13) עוקצו קטוף סמוך לקליפתו;
(14) מנוגב;
(15) נקי מחזזית;
(16) יש לו פיתום בריא עם שושנתה — אף אם לא מלאה אך טבעית;
(17) אין בו יותר מחמישה כתמי כסף מפוזרים שאינם מכערים את האתרוג ושהגדול שבהם אינו עולה על 5 מ"מ.סוג שלישי
5. סוג שני כולל אתרוגים שהם בעלי סגולות אלה:
(1) הסגולות המפורטות בפסקאות 1—15 לתקנה 3;
(2) מבנהו יפה;
(3) יש לו פיתום בריא עם שושנתה מלאה;
(4) יש בו לא יותר משלושה כתמי כסף קטנים בשליש התחתון של האתרוג שהגדול שבהם אינו עולה על שלושה מ"מ, או לא יותר משני כתמי כסף בשליש האמצעי של האתרוג שהגדול בהם אינו עולה על 2 מ"מ, או לא יותר מכתם אחד בשליש העליון של האתרוג שגודלו אינו עולה על 1 מ"מ, ובלבד שהכתם כאמור לא יימצא בקוטר של ס"מ אחד מהתחלת גידולו של הפיתום.סוג שני

¹ ס"ח 157, תשי"ד, עמ' 137.

6. סוג ראשון כולל אתרוגים שהם בעלי סגולות אלה :

- (1) הסגולות המפורטות בפסקאות 1—15 לתקנה 3 ;
- (2) צורתו סימטרית (גידול יפה, תמיר כמגדל) ;
- (3) גודל ציר האורך שבו מ"מ 110 ועד 140 מ"מ ;
- (4) יש לו פיטום חזק עם שושנתה מלאה, להוציא אתרוגים שגדלו בלי פיטום, שסגולה זו אינה נדרשת אם במקום הפיטום גדלה צלקת חלקה ;
- (5) העוקץ שבו שקוע ;
- (6) יש בו לא יותר משני כתמי כסף מפוזרים בשליש התחתון של האתרוג שהגדול שבהם אינו עולה על 5 מ"מ.

סוג מובחר

7. סוג מובחר כולל אתרוגים שהם בעלי סגולות אלה :

- (1) הסגולות המפורטות בפסקאות 1—15 לתקנה 3, ובפסקאות 2—3 לתקנה 5 ;
- (2) יש לו פיטום חזק עם שושנתה מלאה ;
- (3) יש בו שקיעות ובלטות ולא יותר מכתם כסף אחד בשליש התחתון של האתרוג שלא יעלה על 5 מ"מ או שאין בו שקיעות ובלטות אך הוא נקי מכל כתמי כסף ;
- (4) העוקץ שבו שקוע.

סוג מובחר פרימה

8. סוג מובחר פרימה כולל אתרוגים שהם בעלי סגולות אלה :

- (1) הסגולות המפורטות בפסקאות 1—15 לתקנה 3 ובפסקאות 2—3 לתקנה 5 ;
- (2) יש לו פיטום חזק עם שושנתה מלאה ;
- (3) העוקץ שבו שקוע ;
- (4) יש בו שקיעות ובלטות והוא נקי מכל כתמי כסף.

אתרוגי מים

9. לגבי אתרוגי מים אין צורך בסגולה שהעוקץ צריך להיות שקוע בכל הסוגים שסגולה זו נדרשת.

נקודות או קווים (גידים)

10. כדי להסיר ספק לא ייפסלו אתרוגים ליצוא מחמת שיש בהם נקודות או קווים בצבע בהיר אשר יצהיבו בהגיעם לשווקים.

אריזה ועטיפות

11. לא ייצא אדם אתרוגים אלא כשהם —

- (1) עטופים כל אחד יוטה נקיה ויבשה בכמות מספקת להגן על הפרי ;
- (2) ארוזים בתיבות עץ או קרטון שכל דפניהן מרופדים ביוטה ;
- (3) ארוזים בשיטה אלכסונית ומספרם רשום על התיבה ;
- (4) אחידים מבחינת הסוג בכל התיבה.

מידת התיבות ומספר האתרוגים

12. (א) לא ייצא אדם אתרוגים אלא כשהם ארוזים בתיבות שמידותיהן מפורטות להלן, ובמספר הרשום לצד כל תיבה :

התיבות	מידות הייצוניות של התיבה ב"מ	מספר האתרוגים
תיבה קטנה	$8 \times 17 \times 27$	5, 6
תיבה גדולה	$16 \times 17 \times 36$	15, 16, 17, 18

(ב) ביצוא אתרוגים בדרך האויר רשאי המנהל להרשות אריזות תיבות שמידותיהן שונות מן האמורות בתקנת משנה (א) וכשמספר האתרוגים בתיבה הוא מ"מ 2 עד 3 או מ"מ 20 עד 25.

13. לא ייצא אדם אתרוגים אלא כשהם ארוזים בתיבות חדשות, שלמות, נקיות, חזקות ועשויות להגן הגנה מספקת על הפרי שבתוכן בפני פגיעות ומסומנות בחותמת המציינת באותיות דפוס שגבהן לא פחות מ־15 מ"מ, פרטים נכונים אלה:

(1) מספר האתרוגים בתיבה;

(2) סוג הפרי;

(3) המלים: „אתרוג ישראל“.

בדיקת פרי

14. לא ייצא אדם אתרוגים אלא אם הגיש את המשלות, תוך שבעה ימים לפני הפלגת האניה או האוירון, לבדיקה למבקר במקום המיועד לכך בתחום נמל או שדה תעופה או בכל מקום אחר שהורה עליו המנהל, וצירף למשלוח הודעה בכתב חתומה בידו ובה פרטים נכונים אלה:

(1) שם היצואן;

(2) שם מקבל המשלוח ומענו;

(3) מספר התיבות שבמשלוח ומספר הפרי לסוגיו במשלוח;

(4) תאריך הגשת המשלוח לבדיקה.

סמכויות
המבקר

15. (א) לאחר שנסתיימה הבדיקה יעשה המבקר אחד מאלה:

(1) יאשר את הפרי הארוז כראוי ליצוא וארוז כהלכה;

(2) יסרב לאשר את הפרי כאמור ויתן רשות לארוז מחדש;

(3) יסרב לאשר את הפרי כאמור ולא יתן רשות לארוז מחדש, אלא יסמן

כל תיבה שבמשלוח במלים „לא ראוי ליצוא“ ויתן למבקש תעודה המפרשת את נימוקי הסירוב.

(ב) המבקר לא ישתמש בסמכויותיו לפי תקנת משנה (א) (2) אלא לאחר שבדק לא פחות מעשרה אחוזים ממאה של הפרי ומצא כי אחוז הפרי הלא ראוי ליצוא בתוך הכמות שנבדקה עולה על חמישה למאה.

(ג) המבקר לא ישתמש בסמכויותיו לפי תקנת משנה (א) (3) אלא לאחר שבדק לא פחות מעשרים אחוז ממאה של הפרי ומצא כי אחוז הפרי הלא ראוי ליצוא בתוך הכמות שנבדקה עולה על חמישה למאה.

(ד) אריזה מחדש תיעשה על חשבון היצואן, בפיקוח המבקר ובהתאם להוראותיו.

(ה) משלוח שהוגש לבדיקה לא יסולק ממקום הבדיקה אלא לפי אישור בכתב מאת המבקר.

שמירת המשלוח
לאחר הבדיקה

16. תיבת אתרוגים שאושרה ליצוא על ידי המבקר לא תיפתח, לא תתקן ולא ישונן הסימנים שעליה אלא ברשות המבקר.

17. בעד בדיקת אתרוגים ליצוא ישלם מבקש הבדיקה אגרה של 50 פרוטות לכל אתרוג.

אגרת בדיקה

18. לא ייצא אדם אתרוגים בדואר רגיל או בדואר אויר.

יצוא בדואר

19. הוראות תקנות אלה לא יחולו על יצוא אתרוגים כשי.

משלוחי שי

20. תקנות הפיקוח על יצוא אתרוגים, תשי״ד—1954² — בטלות.

ביטול

21. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הפיקוח על יצוא אתרוגים“ תשי״ז—1957.

השם

קדיש לו
שר החקלאות

י״ח בתמוז תשי״ז (17 ביולי 1957)
(חמ 78718)

² ק״ח 470, חשי״ד, עמ' 1268.

חוק הגנת הצומח, תשט"ז—1956

תקנות בדבר מניעת התפשטות מחלת הארגוס בחיטה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצומח, תשט"ז—1956¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בעל חיטה שיש חשש שהיא נגועה במחלת הארגוס (*Claviceps Purpurea*) חייב להודיע על-כך מיד למפקח על הצמח או למחלקה להגנת הצומח, רחוב דרוז 6, יפו.
2. קבע מפקח על הצמח בהודעה בכתב לבעל החיטה שהיא נגועה במחלה האמורה —
(1) לא ישתמש בה בעל החיטה לזריעה;
(2) לא יעבירה לחזקת אחר אלא לאחר שנמסרה לניקוי לחברת הנורע, דרך נצרת, חיפה, או לכל מוסד אחר שאושר על ידי מנהל המחלקה להגנת הצומח.
3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הגנת הצומח (מניעת התפשטות מחלת הארגוס בחיטה) תשי"ז—1957“.

הודעה על
מחלת הארגוס

שימוש בחיטה
הנגועה
במחלת הארגוס

השם

קדיש לוז
שר החקלאות

ט' בתמוז תשי"ז (8 ביולי 1957)
(חמ' 738001)

¹ ס"ח 206, תשט"ז, עמ' 79.

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום
בדבר פיקוח על בנינים והקמתם בשטח בנין ערים של אילת

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936¹, מתקינה הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום, חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
„אזור“ — השטח שהוכרז עליו כעל שטח בנין ערים בצו תכנון ערים (אילת), תשי"ג—1953²;

„נכסים“ — כל קרקע או בנין הנמצא בתוך האזור;

„בעל נכסים“ — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מהנכסים או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו היא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא מחזיק בהם למעשה ובין לא, וכן שוכר או שוכר משנה ששכר הנכסים לתקופה של למעלה משלוש שנים;

„דרך“ — דרך מלך, רחוב, שביל, מבוא, דרך דרגות, דרך מעבר, דרך לכלי רכב, דרך להולכי רגל, רחבה, ככר או גשר, בין שהם רשות היחיד ובין שהם רשות הרבים, בין שהם מפולשים ובין שאינם מפולשים, לרבות תעלות, חפירות, ביבים למי גשמים, מדרכות, איי תעבורה, עצים ומשוכות שבצדי דרכים, קירות תומכים, גדרות, מחיצות ומעקות;

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.
² ק"ח 333, תשי"ז, עמ' 610.

„פעולה“ — עבודה בנכסים או שימוש בהם, הטעונים היתר לפי חוק עזר זה והנעשים בהתאם לתכנית שניתן לה תוקף לפי הפקודה ;
 „הועדה המקומית“ — הועדה המקומית לבניה ולתכנון עיר לאזור ;
 „נפח בנין“ — החלל שבתחומי שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע, צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה, משטחו התחתון של הגג ;
 „רשות בריאות“ — מנהל שירותי הרפואה או מי שהוסמך על ידיו לצורך חוק עזר זה ;
 „מהנדס“ — אדם שהועדה המקומית מינתה אותו להיות מהנדס וכל אדם שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;
 „היתר“ — היתר לפעולה הנדרש לפי חוק עזר זה.

פעולה
הטעונה היתר

2. לא יעשה אדם פעולה מן הפעולות המפורטות להלן, אלא בהיתר בכתב מאת הועדה המקומית, חתום ביד יושב ראש הועדה והמהנדס ; ואלה הן הפעולות :

- (1) הקמת בנין, הרחבתו, שינויו, הפיכתו או הריסתו ;
- (2) סלילת דרך, תיקונה או הרחבתה ;
- (3) חפירה, מילוי, תיעול או ביוב ;
- (4) הנחת כבלים תת־קרקעיים להעברת זרם חשמלי ;
- (5) כל עבודה המשפיעה על מראהו החיצוני של בנין ;
- (6) התקנת אמבטיה, בית כסא, בור שופכין, בור חלחול, קערת הדחה או כיור לנסילת ידיים בבנין קיים ;
- (7) כריית באר, קידוחה, סתימתה או העמקתה ;
- (8) שימוש בנכסים לכל תכלית שונה מזו שלשמה הותר השימוש בהם.

הנשת בקשות

3. (א) בקשה להיתר תוגש בכתב לוועדה המקומית בטופס שהמהנדס יקבע מוזמן לזמן ותהא חתומה ביד בעל הנכסים — למעט שוכר ושוכר משנה לתקופה שלמטה מ־49 שנה — ועורך התכנית.

(ב) לפי דרישת המהנדס או רשות הבריאות יגיש המבקש לוועדה המקומית, במועדים ובמספר העתקים כפי שיקבעו, תשריטים, חתכים, חזיתות, חישובים ופרטים אחרים המתייחסים לנכסים, כשהם חתומים ביד הבעל ועורך התכנית.

(ג) נדרשו המסמכים המפורטים בסעיף קטן (ב), וניתן היתר, יצורפו המסמכים להיתר כשהם מאושרים וחתומים ביד יושב ראש הועדה המקומית ויהיו חלק בלתי נפרד ממנו.

4. (א) הועדה המקומית רשאית לתת היתר, לסרב לתתו, לשנותו או להתלותו, וכן להתנות בו תנאים, כפי שתמצא לנכון לכל דבר מן הדברים האלה :

מתן היתר
ותנאיו

- (1) החמרים שיש להשתמש בהם בביצוע הפעולה ;
- (2) בניית מדרכות, קירות גבול וגדרות ;
- (3) מילוי או חפירה במגרש ;
- (4) הריסתו של בנין ארעי שהקמתו הורשתה באותו היתר ;
- (5) הריסתו של בנין שיש לו קשר כלשהו לפעולה שלגביה ניתן ההיתר ;
- (6) מראהו החיצוני של הבנין ;
- (7) השימוש או שינוי השימוש בבנין או בקרקע שיש להם קשר לפעולה שלגביה ניתן ההיתר ;

(8) בניה, תברואה, אוורור, ביוב, תיעול, ניקות, התקנת מעליות, אספקת מים, חשמל, מקומות חניה והגישה אליהם במידה שלענינים אלה יש קשר כלשהו לפעולה שלגביה ניתן ההיתר.

(ב) לא יינתן היתר אלא אם אישר המהנדס על גבי התשריטים שהוגשו שהם בהתאם להוראות הפקודה ובתנאי שבעל הנכסים התחייב —

(1) לנקוט בכל הצעדים הנחוצים כדי להגן על הציבור ועל העובדים העוסקים בביצוע הפעולה מפני נפילת חמרים ומכל נזק שעלול להיגרם עקב ביצוע זה, ולהיות אחראי לבטחון העובדים העוסקים כאמור, וכן לכל פגיעה שתיגרם לכל אדם מן הציבור או לעובד כתוצאה מאי מילוי אחרי הוראה זו;

(2) לא להרשות העמדת חמרים, מכשירים, כלי עבודה או חפצים אחרים על כל דרך או מדרכה, אלא על פי היתר מאת המהנדס;

(3) להימנע מכל מעשה העלול להפריע לתנועת כלי רכב או הולכי רגל, אם לא הותר המעשה על ידי המהנדס;

(4) להתקין מנורות, פיגומים ומחיצות קרשים כפי שיידרש על ידי המהנדס לשם הגנה מספקת על הציבור ועל העובדים בתחומי השטח שבו מתנהלת העבודה ומסביב לו;

(5) לדאוג ליציבותו של הבנין במהלך הבניה;

(6) לסלק מהקרקע שבה בוצעה הפעולה, או מסביבתה, את הכלים, המכשירים או החפצים האחרים וכן שיירי הבנין שנערמו עליה מיד עם סיום הפעולה או עם תום תקופת הביצוע לפי הוראה מאת המהנדס;

(7) לא לגור ולא להרשות לאחרים לגור בבנין, אלא לאחר שניתנה עליו תעודת גמר על ידי הועדה המקומית;

(8) למלא אחרי הוראות המהנדס שניתנו לשם מילוי התנאים לפי הפסקאות

(1) עד (6) ולהרשותו לבצע את ההוראות במקומו ועל חשבונו באם לא ביצעם בעצמו;

(9) לשלם לועדה המקומית את הוצאות ביצוע העבודות שנעשו לשם מילוי

התנאים לפי הפסקאות (1) עד (6);

ובתנאי שלהקמת בנין, שישמש למלאכה או לתעשיה הסכימה רשות הבריאות.

(ג) בסעיף זה „בעל נכסים” — כולל את האדם שעל שמו הוצא ההיתר וכל מי

שמפקח על הפעולה או מבצע אותה בתור קבלן.

5. (א) תקפו של כל היתר הוא לשנה אחת מתאריך מסירת ההחלטה בדבר מתן ההיתר אם לא נקבעה בו תקופה ארוכה יותר.

(ב) לא הושלמה הפעולה שלגביה ניתן ההיתר תוך תקופת תקפו של ההיתר, תהא הועדה המקומית חייבת, לפי דרישת בעל ההיתר ובאין מניעה חוקית, לחדש אותו, בתנאי שתשולם אגרה של 2 לירות או בשיעור שנקבע בחוק עזר. זה להיתר המקורי, הכל לפי הסכום הקטן.

(ג) תקפו של היתר שחודש הוא לשנה מתאריך החידוש.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ב) אין היתר ניתן לחידוש כעבור תקופה של שלוש שנים מתאריך נתינתו או לאחר שפקע ההיתר שחודש, הכל לפי התאריך המוקדם.

6. חל שינוי בבעלות על נכסים שלגביהם ניתן ההיתר, תוך תקופת תקפו של ההיתר, רשאי בעל הנכסים לחדש לדרוש את העברת ההיתר על שמו לאחר תשלום אגרה בסך של שתי לירות.

תקפו של
היתר לחידוש

העברת היתר

7. (א) בעד מתן היתר תשולם אגרה בשיעור שנקבע בתוספת לפעולה שלגביה ניתן ההיתר, ובלבד שלא תפחת משתי לירות לכל היתר.
- (ב) בעד מתן היתר לפעולה שלא פורטה בתוספת תשולם אגרה של שתי לירות.
- (ג) 20% מסכום האגרה ישולמו בעת הגשת הבקשה להיתר והיתרה עם מתן ההיתר.
- (ד) היתר לפעולה למקום פולחן דתי, למצבות וזכרון או לגלעדים, פטור מאגרה.
- (ה) האגרה המשתלמת בעד היתר בניה תיחשב לפי נפחו של הבנין כמצויין בתכניות המצורפות להיתר.

- (ו) (1) שיעור האגרה, המשתלמת בעד היתר בניה לבנין בעל מסגרת מתכת או בעל מסגרת בטון מזויין, יהיה בשיעור האגרה שנקבעה בתוספת 10% ;
- (2) בסעיף קטן זה "בנין בעל מסגרת מתכת" או "בעל מסגרת בטון מזויין" — בנין שבו מועברים המטענים והעמסים, כולם או מקצתם, ליסודות דרך כל קומה וקומה באמצעות שלד של מסגרת מתכת או שלד של מסגרת בטון מזויין.
- (ז) לצורך חישוב האגרה יהא דין תוספת בניה כדין בניה חדשה.
- (ח) בעד היתר להחליף סוג בנין אחד במשנהו, בין בדרך שינוי השימוש, שינוי הבניה או בניה מחדש, ובין בכל דרך אחרת, תשולם אגרה של שתי לירות או הסכום שבו עולה האגרה המשתלמת לגבי הבנין מהסוג החדש על זו המשתלמת לגבי הבנין מהסוג הקודם, הכל לפי הסכום הגדול.
- (ט) מקום שחלקים שונים של בנין משמשים או מיועדים לשמש למטרות שונות, תשולם אגרה לכל חלק וחלק כאילו היה אותו חלק בנין נפרד.
- (י) האגרה בעד היתר לבניית בנין ארעי תהיה שני שלישים מהאגרה המשתלמת בעד היתר לבניית בנין קבע מאותו סוג.

8. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לעדה המהווית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (פיקוח על בנינים והקמתם בשטח תכנון ערים של אילת), תשי"ז—1957".

ושם

תוספת

חלק א': בנינים חדשים

שיעור האגרה
בפרסות

1. בנינים ציבוריים המשמשים אך ורק כמוסדות דת, צדקה, חינוך תרבות ובריאות, בתי מרחצאות ציבוריים, בתי מחסה —
35 שאינם משמשים להפקת רווחים — לכל מ' מעוקב
75 המשמשים להפקת רווחים — לכל מ' מעוקב
המשמשים מגרש ספורט או מיתקנים פתוחים אחרים —
7.500 לכל 50 מקומות או לחלק מהם
2. בנינים חקלאיים, רפתות, אורוות, לולים, מחסנים ובתי מלאכה המשמשים למטרות חקלאיות, בניני תעשיה המעבדים תוצרת חקלאית הנמצאים בתוך יישובים חקלאיים או סמוך להם —
35 לכל מ' מעוקב
3. בתי מגורים שנפחם אינו עולה על 500 מ' מעוקב, בתי מגורים בתכניות שיכון מאורגן בהם הנפח של יחידת דיור אינו עולה על
35 200 מ' מעוקב — לכל מ' מעוקב
75 בתי מגורים אחרים — לכל מ' מעוקב

4. בניני תעשיה, מחסני סחורות, בתי חרושת ובתי מלאכה, לרבות מיכלים לחמרי דלק — לכל מ' מעוקב 75
5. חנויות למכירה קמעונית או סיטונית, בתי קפה, מסעדות, משרדים ומוסכים, בתי מלון, תיאטרונים ואולמי קונצרטים — לכל מ' מעוקב 150
6. מגדלי מים, בורות מים, בריכות מים — לכל מ' מעוקב 50
7. בתי קולנוע ובתי עינוג אחרים — לכל מ' מעוקב 200

חלק ב': עבודות אחרות

1. הקמת קירות פנימיים בבנין קיים — לכל מ' אורך של קיר 200
2. פתיחתו, הרחבתו או סתימתו של פתח בקיר — לכל פתח 2,000
3. כל עבודה או תיקון בקיר חוצץ, קיר חיצוני, רצפה, תקרה, גג או יסוד בבנין קיים 4,000
4. התקנת אמבטיה, בית כסא, קערת הדחה או כיור רחצה קבועים בבנין קיים — לכל התקנה 1,000
5. התקנת בור רקב, בור שופכין, בור חלחול בבנין קיים — לכל התקנה 4,000
6. בניית קירות גבולין או גדרות למגרשים המשמשים לצרכי מגורים, מסחר, או תעשיה — לכל מ' אורך של קיר או גדר 40
7. כריית באר, קידוחה, חפירתה או העמקתה 8,000
8. התקנת חלונות בולטים או גזוזטראות בולטות מעל לדרך הרבים — לכל מ' מרובע הבולט מעל לדרך 3,500
9. הוספת יציע בבנין קיים — לכל מ' מרובע 500
10. סגירת מרפסת בבנין קיים — לכל מ' מרובע 500
11. הקמת קירות מגן — לכל מ' אורך 20
12. קו הספקת מים — לכל מטר אורך, בקוטר — עד 4" 20
למעלה מ-4" עד 10" 30
למעלה מ-10" 75
13. בניית סכר — לכל מ' מעוקב של הסוללה — עד 20000 מ' מעוקב 2
למעלה מ-20000 עד 100000 מ' מעוקב 1½
למעלה מ-100000 מ' מעוקב 1
14. גדר סביב שטח שעיקר שימושו למטרות חקלאיות — לכל מ' אורך 10
15. סלילת דרכים, תיקונם או הרחבתם — לכל מ' מרובע 10
16. הנחת צינורות ביוב או התקנת תעלות ביוב לכל מ' אורך 50

נתאשר.

יושב ראש הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר,
מחוז הדרום

כ"ב בסיון תשי"ז (21 ביוני 1957)
(חמ 76516)

ישראל בריהודה
שר הפנים

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום בדבר פיקוח על בנינים והקמתם בשטח בנין ערים באר-טוביה — בני-שמעון — חבל מעון — מרחבים — עזתה — שער הנגב — יואב — שפיר — חוף אשקלון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936¹, מתקינה הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום, חוק עזר זה:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לחוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (פיקוח על בנינים והקמתם בשטח תכנון ערים באר-טוביה — בני שמעון — חבל מעון — מרחבים — עזתה — שער הנגב — יואב — שפיר — חוף אשקלון), תשי"ז—1957², בהגדרת „אזור“, במקום פסקה (2) תבוא פסקה זו:

„(2) צו תכנון ערים (בני שמעון — חבל מעון — מרחבים — עזתה — שלחים — שער הנגב), תשי"ז—1957³.”

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (פיקוח על בנינים והקמתם בשטח תכנון ערים באר-טוביה — בני שמעון — חבל מעון — מרחבים — עזתה — שער הנגב — יואב — שפיר — חוף אשקלון) (תיקון), תשי"ז—1957“.

נתאשר.

י. ברגמן

כ"ב בסיון תשי"ז (21 ביוני 1957)
(חמ 76516)

יושב ראש הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר,
מחוז הדרום

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1030, חוס' 1 מס' 589, עמ' 153.
² ק"ח 680, תשי"ז, עמ' 900.
³ ק"ח 668, תשי"ז, עמ' 662.

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון בדבר פיקוח על בנינים והקמתם בשטח בנין ערים גלבוע, עמק הירדן, אזור בית שאן, געתון, סולס צור, נעמן, שבי ציון — מחוז הצפון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936¹, מתקינה הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון, חוק עזר זה:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לחוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון (פיקוח על בנינים והקמתם בשטח תכנון ערים גלבוע, עמק הירדן, אזור בית שאן, געתון, סולס צור, נעמן, שבי ציון), תשט"ז—1955², בהגדרת „אזור“, במקום פסקה (1) תבוא פסקה זו:

„(1) צו תכנון ערים (הגלבוע — יורעאל), תשט"ז—1955³.”

¹ ע"ר 1030, חוס' 1 מס' 580, עמ' 153.
² ק"ח 570, תשט"ז, עמ' 202.
³ ק"ח 568, תשט"ז, עמ' 248.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון (פיקוח על בנינים והקמתם בשטח תכנון ערים גלבוני, עמק הירדן, אזור בית שאן, געתון, סולם צור, נעמן, שבי ציון) (תיקון), תשי"ז—1957".

נתאשר.
כ"ב בסיון תשי"ז (21 ביוני 1957)
יושב ראש הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר,
מחוז הצפון

ישראל בריהודה
שר הפנים

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לראשון לציון בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934,¹ מתקינה מועצת עיריית ראשון לציון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„העירייה“ — עיריית ראשון לציון;

„בית עסק“ — חנות, משרד, מחסן, קיוסק, בית מלאכה וכל מקום אחר שבו מתנהל עסק, נעשית מלאכה או מוחסנת סחורה למעט בית אוכל, בית עינוג, בית מרקחת, מלון או פנסיון;

„בית אוכל“ — כל מקום שבו מוכרים דברי אוכל או משקאות לשם צריכתם בו במקום, למעט קיוסק;

„בית עינוג“ — כל מקום שבו עורכים שעשוע ציבורי כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935;²

„מי-מנוחה“ — ימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש"ח—1948,³ כימי מנוחה — תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערב יום המנוחה וסופם במוצאי יום המנוחה עם צאת הכוכבים, וכולל את ליל תשעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 5 למחרת;

„פתוח“ — כולל עשיית עסק, מלאכה, או עינוג והגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור, לרבות אי סגירתו של מקום כזה על ידי האחראי לכך.

2. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עסק או בית עינוג.

(ב) בימי מנוחה, למעט יום הכפורים וליל תשעה באב, לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עינוג אלא לצורך פעולות תרבות וחינוך וללא תשלום.

3. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח —

(1) חנות למכר מזון, בקיץ — בשעות שבין 19.30 ובין 6 ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30, בחורף — בשעות שבין 19 ובין 6 ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30; אולם ביום ה' בשבוע מותר לפתוח חנות למכר מזון בשעות שבין 6 ובין 20;

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מ' 414, עמ' 1.
² ע"ר 1935, תוס' 1 מ' 406, עמ' 49.
³ ע"ר תש"ח, תוס' א' מ' 4, עמ' 12.

סגירת בתי-עסק
בימי מנוחה

סגירת בתי-עסק
בימים שאינם
ימי-מנוחה

(2) קיוסק לממכר ממתקים, גלידה, סיגריות, עתונים או משקאות קרים (לא משכרים). למעט קיוסק הנמצא בחנות לממכר מזון — בשעות שבין 24 ובין 6;
 (3) חנות לממכר פרחים — בשעות שבין 21 ובין 6;
 (4) בית עסק שלא פורש בפסקאות (1) עד (3). למעט בית מלאכה ותחנת דלק — בשעות שבין 19 ובין 6 ובשעות שבין 13 ובין 15.30; אולם בכל אחד מהימים כ"ו, כ"ז ו"ח באלול, ח', י"א, י"ב וי"ג בתשרי; ז' באדר עד ט"ו בו; י"א, י"ב וי"ג בניסן, ב', ג' וד' בסיון, מותר בו — אם אינו חל בשבת — לפתוח כל בית-עסק עד שעה 22.

(ב) במוצאי ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח חנות לממכר מזון או עסק שלא פורש בסעיף קטן (א) (2) או (3).

(ג) בתקופה שמיום 1 ביולי עד 31 באוגוסט לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח חנות, למעט חנות לצילום, בימים ב' ו-ג' בשבוע בשעות שבין 14 ובין 6 למחרתו.
 (ד) בסעיף זה —

"ק"ץ" — התקופה שמיום ט"ו באייר עד יום כ"ט באלול;
 "חורף" — התקופה שמיום א' בתשרי עד יום ט"ו באייר.

4. (א) ביום הכיפורים ובליל תשעה באב לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית-אוכל.
 (ב) בימי מנוחה שלא פורשו בסעיף קטן (א) לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל —

(1) שמוגשים בו אוכל או משקה, בליווי שעשועים, מוסיקה וכיוצא באלה;
 (2) שלא פורש בפסקה (1) — בשעות שבין 22 של יום המנוחה ובין 9 ובשעות שבין 15 ובין זמן צאת הכוכבים.

5. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל בשעות שבין 24 ובין 5.

(ב) ראש העיריה רשאי לתת לבעל בית אוכל היתר לפתוח בית אוכל עד שעה 2; ניתן היתר כאמור, רשאי ראש העיריה לבטלו או להתלותו.

(ג) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עינוג בשעות שבין 24 ובין 8.

6. (א) הוראות סעיפים 2 ו-4 לא יחולו על בית עסק, בית עינוג או בית אוכל שבעלו אינו יהודי, הסוגר אותו בימי מנוחתם של בני עדתו.

(ב) הוראות הסעיפים 4 ו-5 לא יחולו על הספקת דברי אוכל או משקאות במלון, פנסיון, אכסניה ובכל מקום כיוצא באלה לאנשים המתאכסנים בו והצורכים את דברי האוכל או את המשקאות בו במקום.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות.

8. חוקי עזר לראשון לציון (פתיחתן וסגירתן של חנויות), 1941 — בטלים.

9. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לראשון לציון (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשי"ז—1957".

נתאשר.

חנה לוין

ראש עיריית ראשון לציון

כ"ט בסיון תשי"ז (28 ביוני 1957)
 (חם 807211)

ישראל בריהודה
 שר הפנים

⁴ ע"ר 1041, תוס' 2 מס' 1110, עמ' 930.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאזור בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית אזור חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל כלב” — אדם שכלב נמצא ברשותו או בפיקוחו;

„לוחית-מספר” — לוחית-מספר ממתכת שניתנה לבעל כלב על ידי המועצה;

„רשיון” — רשיון להחזקת כלב בתחום המועצה;

„המועצה” — המועצה המקומית אזור;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך לענין חוק עזר זה על ידי ראש המועצה.

חובת רשיון
ולוחית-מספר

2. (א) לא יחזיק אדם כלב בתחום המועצה אלא אם ניתן עליו רשיון מאת ראש המועצה ועל צווארו לוחית-מספר.

(ב) אדם השווה זמנית בתחום המועצה ומחזיק כלב ברשותו, וכן תושב המועצה המחזיק כלב לפיקוח זמני, לא יהיה חייב ברשיון ולוחית-מספר, ובלבד שתקופת ההחזקה לא תעלה על חמישה עשר יום.

בקשת רשיון
וחקפו

3. (א) אדם הרוצה ברשיון יגיש לראש המועצה בקשה על כך, אישר ראש המועצה את בקשתו, יתן לו, לאחר תשלום האגרה שנקבעה בסעיף 4, רשיון ולוחית-מספר.

(ב) ראש המועצה ינהל פנקס שיירשמו בו פרטים מלאים על כל כלב שניתן עליו רשיון, וכל בעל כלב ימציא לראש המועצה את הפרטים האמורים לפי דרישתו.

(ג) רשיון שניתן לפי חוק עזר זה, יפקע ביום ה-31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

4. (א) ראש המועצה יגבה אגרה של שתי לירות בעד כל רשיון לכלב בית ו-1500 לירות בעד כל רשיון לכלב שמירה וכן אגרה של 500 פרוטות בעד כל לוחית-מספר.

(ב) המועצה רשאית לוותר על אגרת רשיון לרועה צאן או בקר בעד שני כלבים. עיוור יהיה פטור מתשלום אגרת רשיון בעד כלב המשמש לו מורה דרך.

סגורב ליתו
רשיון וביטולו

5. (א) ראש המועצה רשאי לסרב ליתן רשיון, או לבטל רשיון שניתן, במקרים אלה:

(1) הכלב הוא בעל מזג פראי;

(2) הכלב מהווה סכנה לבטחון הציבור;

(3) הכלב מקים רעש שהוא מפגע לשכנים;

(4) בעל הכלב הורשע בדיון יותר מפעם אחת על עבירה לפי סעיף 386 לפקודת החוק הפלילי, 1936², או על החזקת כלב בתנאים המסכנים את בריאות הציבור.

(ב) ראש המועצה שביטל רשיון לפי סעיף זה, לא יחזיר את האגרה ששולמה לפי

סעיף 4.

כלב שסירבו
ליתן עליו
רשיון או
שבוטל הרשיון

6. (א) בעל כלב שסירבו ליתן לו רשיון, או שהרשיון שניתן לו בוטל, ימסור תוך ארבעה ימים את הכלב למאורות המועצה.

¹ ע"ס 1941, תוס' 1, מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1936, תוס' 1, מס' 652, עמ' 263.

(ב) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5 (א) (1) או (2), לא יושמד הכלב, לאחר שנמסר למאורות המועצה, אלא אם שופט שלום נתן צו על כך לפי סעיף 5 לפקודת הכלבת, 1934.³

(ג) היה הסירוב למתן רשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5 (א) (3) או (4), ובעלו הודיע למועצה תוך 48 שעות מומן מסירתו למאורות המועצה על כוונתו להגיש לבית משפט מוסמך בקשה נגד השמדת הכלב, לא יושמד הכלב אלא אם בית המשפט יחליט על כך, בתנאי שבעליו ישלם למועצה בתחילת כל תקופה של 21 יום שלפני זמן החלטת בית המשפט סכום שהוא כפולת 200 פרוטות בעשרים ואחד.

7. לא יחזיק אדם כלב במקום ציבורי ולא ירשה בעל כלב שכלבו יחזק במקום ציבורי אלא אם הכלב קשור היטב ומחסום לפיו.

8. (א) כלב שאין עליו רשיון או שאין על צווארו לוחית מספר או המוחזק שלא בהתאם לסעיף 7 יתפסהו שוטר או פקיד המועצה וימסרהו למאורות המועצה, ואם אי אפשר לתפשו רשאי הוא להשמידו.

(ב) כלב שנמסר למאורות המועצה לפי סעיף קטן (א), לא יושמד אלא אם לא יימצאו לו תובעים תוך 48 שעות אחרי שנמסר. המועצה רשאית להאריך את התקופה האמורה עד שבעה ימים אם נראה לה הכלב כבעל ערך.

(ג) כלב שנתפס לפי סעיף קטן (א) לא יוכל בעליו לקבלו חזרה אלא לאחר שימציא עליו רשיון תוך תקופת החזקתו במאורות המועצה וישלם למועצה 200 פרוטות לכל יום מימי ההחזקה.

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס חמש לירות; ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה, אחרי הרשעתו בדיון.

10. חוק עזר לאזור (פיקוח על כלבים), תשי"ב—1952⁴ — בטל.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאזור (פיקוח על כלבים), תשי"ז—1957".

א. ג ר ע ין

ראש המועצה המקומית אזור

נתאשר.

ט"ו בסיון תשי"ז (14 ביוני 1957)

(חמ 81035)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה

שר הפנים

³ ע"ר 1034, חוס' 1 מס' 481, עמ' 212.
⁴ ק"ח 247, חשי"ב, עמ' 545.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבית שאן בדבר ביעור קוצים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית בית שאן חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית בית שאן;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שהוסמך בכתב על ידי ראש המועצה לצורך חוק עזר זה.

ביעור קוצים

2. לא יבעיר אדם קוצים, עצים, אשפה, פסולת או חומר אחר, בשדה או תחת כיפת השמים בשטח מגורים בנוי בתחום המועצה אלא על פי היתר בכתב מאת ראש המועצה.

ענשים

3. העובר על הוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות.

השם

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית שאן (ביעור קוצים), תשי״ז—1957“.

פ. דובק

נתאשר.

ראש המועצה המקומית בית שאן

כ״ב בסיון תשי״ז (21 ביוני 1957)

(חמ 814114)

ישראל בריהודה

שר הפנים

¹ ע״ר 1941, תוס׳ 1 מס׳ 1154, עמ׳ 119.

חוק לעידוד השקעות הון, תש״ו—1950

חוק עזר לגדרה בדבר פטור מתשלום ארנונה,

בתוקף סמכותה לפי סעיף 7 לחוק לעידוד השקעות הון, תש״ו—1950, ¹ וסעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, ² מתקינה המועצה המקומית גדרה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית גדרה;

„חמש שנים“ — כמשמעותו בסעיף 2 (א) לחוק לעידוד השקעות הון, תש״ו—1950.

פטור מתשלום ארנונה

2. כל בנין בתחום המועצה שגמר בנייתו היה לאחר ו' באייר תש״ח (15 במאי 1948) ושנועד לשמש מפעל מאושר, וכל תוספת לבנין כזה, יהיו פטורים, כל עוד הם מפעל מאושר, חמש שנים מתשלום ארנונה רכוש המוטלת עליהם על פי פקודת המועצות המקומיות, 1941.

השם

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגדרה (עידוד השקעות הון) (פטור מתשלום ארנונה), תשי״ז—1957“.

א. פרנקל

נתאשר.

ראש המועצה המקומית גדרה

כ״ב בסיון תשי״ז (21 ביוני 1957)

(חמ 816509)

ישראל בריהודה

שר הפנים

¹ ס״ח 41, תשי״ז, עמ׳ 129.

² ע״ר 1941, תוס׳ 1 מס׳ 1154, עמ׳ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לטייבה בדבר הוצאת אשפה ונקיון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית טייבה חוק עזר זה:

פרק ראשון: פרשנות

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„בנין” — בית, צריף, מחסן או אוהל, או חלק מהם, המשמש כיחידת דיור נפרדת וכל מבנה אחר, לרבות הקרקע שמשתמשים או מחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או כמקום אחסנה, למעט בית מלאכה או אורווה;
„בית מלאכה” — כל מבנה או חלק ממנו שעושים בו מלאכה, לרבות בית חרושת, מוסך, מחסן או חצר המשמשים יחד עם בית המלאכה;
„אורווה” — מקום גדור או כלתי גדור, מקורה או בלתי מקורה, שמחזיקים בו בעלי חיים, לרבות רפת, לול, דיר, מכלאה או חצר שמשמשים בהם יחד עם האורווה;
„אשפה” — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברים, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסולתם, קליפות, קופסאות, סמרטוטים, ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך או אי נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין;
„זבל” — גללי בהמה ועופות ושאר אשפה של אורווה;
„פסולת” — פסולת הנוצרת בבית מלאכה ואינה לא אשפה ולא זבל;
„רחוב” — לרבות מדרכה, ככר, רחבה, סימטה, מבוא, מעבר, גשר, מורד של ואדי, לרבות מקום אחר ברשות הרבים המשמש או העלול לשמש מעבר;
„המועצה” — המועצה המקומית טייבה;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„המפקח” — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מפקח, לרבות אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„שטח בנוי של הכפר” — השטח המותחם על ידי גושי רישום קרקע 7841, 7842, 7848, 8048, 8074, 7849, 7854, 7848, והמסומן כשטח בנוי במפה הערוכה בקנה מידה 1:20,000 גליון 18—15, החתומה ביד שר הפנים ביום ז' בטבת תשי"ד (13 בדצמבר 1953), ואשר העתקים ממנה שמורים במשרד המועצה ובמשרד הפנים.

פרק שני: הוצאת אשפה

2. (א) המחזיק בבנין חייב להתקין בו או בחצרו כלי אשפה, להחזיקו במצב מתוקן, לתקנו או להחליפו באחר, הכל לפי הצורך או לפי הוראות המפקח ובתוך הזמן שיקבע.
(ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי האשפה ולא ישים ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.
(ג) לא ישים אדם לתוך כלי האשפה שום נוזל.

כלי אשפה

3. (א) המחזיק באורווה חייב להתקין בה או בחצרה כלי קיבול לזבל או בור לזבל, להחזיקו במצב מתוקן, לתקנו או להחליפו באחר, הכל לפי הצורך או לפי הוראות המפקח, ובתוך הזמן שיקבע.

כלי זבל

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

(ב) לא ישים אדם זבל אלא לתוך כלי הקיבול לזבל או לבור לזבל ולא ישאיר זבל מחוץ לאותו כלי הקיבול או מחוץ לאותו בור.

4. (א) המחזיק בבית מלאכה חייב להתקין בו או בחצרו כלי קיבול לפסולת, להחזיקו במצב מתוקן, לתקנו או להחליפו באחר, הכל לפי הצורך או לפי הוראות המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם פסולת אלא לתוך כלי הקיבול לפסולת ולא ישאיר פסולת מחוץ לאותו כלי הקיבול.

5. (א) המחזיק באורווה חייב להוציא את הזבל שבכלי הקיבול לפחות פעם ביומיים. (ב) המחזיק באורווה חייב להוציא את הזבל שבבור הזבל לפחות פעם בשבועיים, אלא אם המפקח הורה אחרת.

(ג) לא יוציא אדם זבל ולא יעבירו מאורווה אלא למקום המיועד לכך מחוץ לשטח הבנוי של הכפר, כפי שיקבע המפקח.

(ד) זבל שלא הוצא מאורווה, בהתאם להוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יוצא על יד המפקח על חשבון המחזיק באורווה ויועבר על ידיו למקום שהוא יקבע.

6. (א) לא יוציא אדם — פרט למפקח — ולא יעביר אשפה או פסולת מבנין או מבית המלאכה.

(ב) המפקח יעביר את האשפה או את הפסולת כאמור למקום המיועד לכך מחוץ לשטח הבנוי של הכפר כפי שיקבע.

7. בעד הוצאת אשפה או פסולת לפי סעיף 6 ישלם המחזיק בבנין או בבית מלאכה למועצה אגרה בשיעור של שמונה לירות לשנה.

פרק שלישי: נקיון

8. המחזיק בבנין חייב להתקין בו בית כסא ובור שופכין סניטריים, להחזיקם במצב מתוקן, לתקנם, לשמור על נקיונם, ולהריק את בור השופכין, הכל לפי הצורך או לפי הוראות המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

9. המחזיק בבנין, אורווה או בית מלאכה חייב —

(1) להחזיקם במצב נקי להנחת דעתו של המפקח;

(2) לנקותם ולסלק מהם כל מרבד של סחי, פסולת, זבל או אשפה שבהם.

10. (א) לא יטאטא אדם, לא יסיר, לא ישליך, לא ישים ולא יפזר ברחוב נייר פסולת או פסולת אחרת מבית מלאכה, או אשפה מבנין, מאורווה ומבית מלאכה, מעגלה, ממכונת או מכלי קיבול שברשותו.

(ב) לא ישים אדם, ולא יפזר ברחוב מודעה, נייר או חפץ אחר לשם מסירת הודעה או כדי לעשות פרסומת.

(ג) לא ישים אדם, לא ישליך ולא יפזר ברחוב קליפות, גרעינים או שיירים של פרי או ירק או אבר או עצם של בעל חיים או בשר, אידרת דגים או עצם או נוצה של עוף.

(ד) לא ישים אדם, לא ישליך ולא יפזר ברחוב בקבוק, זכוכית או חרס או שבר זכוכית, או חרס או כל חפץ חד אחר או גרוטאות מתכת, שברי כלים או חלקי מכונות או כלי רכב.

(ה) לא ישתין אדם ברחוב, לא ילכלכו ולא יזהמו בכל צורה אחרת.

כלי פסולת

הוצאת זבל

הוצאת אשפה
ופסולת על ידי
המפקח

אגרה

בית כסא
ובור שופכין

נקיון בבנין,
אורווה ובית
מלאכה

נקיון הרחובות

11. אדם שיש ברשותו נבלת בעל חיים חייב להודיע על כך למפקח תוך 12 שעות ממותו של בעל החיים ולקבור את הנבלה בתנאים סניטריים בהתאם להוראות המפקח ותחת השגחתו תוך הזמן ובמקום המיועד לכך כפי שיקבע המפקח בהתייעצות עם מפקח לשכת הבריאות המחוזית.

קבורת נבלות

12. המפקח יאסוף ויוציא מכל רחוב כל זבל, אשפה ופסולת אשר ימצאו בו ויעבירם למקום המיועד לכך כפי שייקבע על ידיו בהתייעצות עם מפקח לשכת הבריאות המחוזית.

ניקוי רחובות
על ידי המפקח

13. (א) המפקח רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת אדם שעבר על הוראה מהוראות הסעיפים 8 עד 11 לסלק את המפגע או המכשול ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוקם ולמניעת הישנותם בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

חורפה
סילוק מפגע

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לסלק את המפגע או המכשול ולבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

פרק רביעי: הוראות שונות

14. המפקח רשאי להיכנס לכל מקום ולכל בנין, אורווה או בית מלאכה על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה או הוראות שניתנו על ידיו או כדי להוציא זבל, אשפה או פסולת לפי הסעיפים 5 ו-6, או כדי לסלק כל מפגע או מכשול או כדי לבצע כל עבודה שהוא רשאי או חייב לבצעה לפי הוראות חוק עזר זה.

רשות כניסה

15. לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו ולמלא את תפקידיו לפי חוק עזר זה.

הפרעה בשימוש
בסמכויות

16. לא מילא אדם אחרי הוראה או דרישה של המפקח לפי הסעיפים 2 עד 4 או 13, או מילא אחרי הוראה זו או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שניתנה לפי סעיף 13 שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאי המפקח לבצע את העבודה הדרושה ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

ביצוע עבודות
על ידי המפקח

17. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העוכד או המועסק שם, או אם נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או שהוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים.

מסירת הודעות

18. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 עד 4, 5 (א) עד (ג), 6 (א), 8 עד 11, 13 (ג) או 15, דינו — קנס 20 לירות, ואם עבר על הוראות הסעיפים 2 עד 4, או 13 (ג), והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 16 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או לאחר הרשעתו בדיון.

ענשים

19. חוק עזר לטייבה (הוצאת אשפה ונקיון), תשי"ד—1954 — בטל.

ביטול

20. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטייבה (הוצאת אשפה ונקיון), תשי"ז—1957”.

השם

נתאשר.

מחמוד אל-נאשף
ראש המועצה המקומית טייבה

כ"א בסיון תשי"ז (20 ביוני 1957)
(המ' 82022)

ישראל בריהודה
שר הפנים

”ק”ח 433, תשי”ד, עמ’ 541.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר סבא בדבר ניקוי בורות שופכין

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית כפר-סבא חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לכפר-סבא (ניקוי בורות שופכין), תשי"ב—1952², תבוא תוספת זו:

התוספת

(סעיף 4 (א))

בעד כל מטר מעוקב של שופכין מבור סופג
בעד כל ניקוי של בור רקב

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר-סבא (ניקוי בורות שופכין) (תיקון), תשי"ז—
1957".

מרדכי סורקיס
ראש המועצה המקומית כפר-סבא

נתאשר.
כ"ב בסיון תשי"ז (21 ביוני 1957)
(חמ 83482)

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ח 288, תשי"ב, עמ' 1214; ק"ח 478, תשי"ד, עמ' 1357.

תקנות-שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים), תשט"ז—1956

חוק עזר למנחמיה בדבר הסדרת השמירה

בתוקף סמכותה לפי תקנה 2 לתקנות-שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים), תשט"ז—1956¹ (להלן — התקנות), מתקינה המועצה המקומית מנחמיה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —
„מפקד אזור (מא"ז)“ — אדם שנתמנה על ידי מפקד הגנה מרחבית להיות מפקד אזור (מא"ז) או רכז בטחון שוטף (רב"ש);
„המועצה“ — המועצה המקומית מנחמיה;
לכל מונח אחר תהא המשמעות שיש לו בתקנות ובצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—
1950².

ועדת שמירה

2. המועצה תקים ועדת שמירה (להלן — הועדה).

הרכב הועדה

3. (א) הועדה תתמנה על ידי המועצה מבין תושבי תחום המועצה בעלי זכות לבחור למועצה.
(ב) מספר חברי הועדה ייקבע על ידי המועצה, ובלבד שלא יעלה על תשעה.

¹ ק"ח 603, תשט"ז, עמ' 766.
² ק"ח 127, תשי"א, עמ' 178.

4. (א) הועדה תערוך רשימה של תושבי תחום המועצה שנמצאו על ידיה מסוגלים להשתתף בשמירה (להלן — הרשימה).

(ב) הועדה תקבע את היום ואת השעות בהם חייב תושב הרשום ברשימה (להלן — השומר) לצאת לשמירה, ובלבד שזמן השמירה שייקבע כאמור, לא יפגע בחובתו של השומר לפי חוק שירות בטחון, תש"ט—1949³, או לשירות קבע בצבא-הגנה לישראל, או בשירותו כשוטר.

(ג) השומר חייב למלא אחרי הקביעה האמורה.

(ד) סידור השמירה לפי סעיף קטן (ב) ייעשה בהתאם להוראות מפקד האזור (מא"ז).

5. (א) הרשימה וכל סידור לשמירה הנעשה לפיה, יוצגו במשרד המועצה ובכל מקום ציבורי אחר, כפי שתורה הועדה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי מפקד האזור (מא"ז) לדרוש שהועדה תמסור לכל שומר העתק מהרשימה ומהסידור לשמירה במקום להציגם כאמור באותו סעיף קטן.

6. שומר שהוטל עליו לצאת לשמירה, חייב למלא אחרי הוראות מפקד האזור (מא"ז) בכל ענין הנוגע לשמירה בתחום המועצה.

7. המועצה תמנה ועדת עררים בת שלושה, שחבריה יהיו מתושבי תחומה.

8. (א) אדם הרואה עצמו נפגע על ידי קביעת הועדה לפי סעיף 4, רשאי — תוך חמישה ימים מיום הצגת הרשימה או מסירתה לפי סעיף 5 — להגיש לוועדת עררים ערר מנומק בכתב על יסוד טענה מטענות אלה:

(1) שאינו מסוגל לשמירה בכלל או בזמן מסויים;

(2) שהועדה נהגה שלא לפי התור;

(3) שהועדה פגעה בצורה אחרת בסדר הטוב של השמירה.

(ב) החליטה ועדת עררים לדחות את הערר, היא תודיע על כך בכתב לעורר, לוועדה ולמפקד האזור (מא"ז).

(ג) החליטה ועדת עררים להיענות לערר, בשלמותו או בחלקו, היא תורה לוועדה בהתאם לכך ותודיע על כך לעורר ולמפקד האזור (מא"ז).

9. הועדה וועדת עררים רשאיות להסדיר לעצמן את עבודתן ואת ישיבותיהן בשים לב להוראות המועצה.

10. העובר על הוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 300 לירות או מאסר שלושה חדשים או שני הענשים כאחד.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למנחמיה (הסדרת השמירה), תשי"ז—1957".

נתאשר.

ד' בתמוז תשי"ז (3 ביולי 1957)
(חמ 83084)

בנימין שליטא
ראש המועצה המקומית מנחמיה

ישראל בריהוד
שר הפנים

³ ס"ח 25, תש"ט, עמ' 271.

תקנות שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים), תשט"ז—1956

חוק עזר לפרדס חנה בדבר הסדרת השמירה

בתוקף סמכותה לפי תקנה 2 לתקנות שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים), תשט"ז—1956¹ (להלן — התקנות), מתקינה המועצה המקומית פרדס חנה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפקד אזור (מא"ז)“ — אדם שנתמנה על ידי מפקד הגנה מרחבית להיות מפקד אזור (מא"ז) או רכז בטחון שוטף (רב"ש);
 „המועצה“ — המועצה המקומית פרדס חנה;
 לכל מונח אחר תהא המשמעות שיש לו בתקנות ובצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950².

ועדת שמירה

2. המועצה תקים ועדת שמירה (להלן — הועדה).

הרכב הועדה

3. (א) הועדה תתמנה על ידי המועצה מבין תושבי תחום המועצה בעלי זכות לבחור למועצה.
 (ב) מספר חברי הועדה ייקבע על ידי המועצה, ובלבד שלא יעלה על תשעה.

רשימת שמירה

4. (א) הועדה תערוך רשימה של תושבי תחום המועצה שנמצאו על ידיה מסוגלים להשתתף בשמירה (להלן — הרשימה).
 (ב) הועדה תקבע את היום ואת השעות בהם חייב תושב הרשום ברשימה (להלן — השומר) לצאת לשמירה, ובלבד שזמן השמירה שייקבע כאמור לא יפגע בחובתו של השומר לפי חוק שירות בטחון, תש"ט—1949³, או לשירות קבע בצבא-הגנה לישראל, או בשירותו כשוטר.

(ג) השומר חייב למלא אחרי הקביעה האמורה.

(ד) סידור השמירה לפי סעיף קטן (ב) ייעשה בהתאם להוראות מפקד האזור (מא"ז).

הצגת רשימה או מסירתה

5. (א) הרשימה וכל סידור לשמירה הנעשה לפיה, יוצגו במשרד המועצה ובכל מקום ציבורי אחר, כפי שתורה הועדה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי מפקד האזור (מא"ז) לדרוש שהועדה תמסור לכל שומר העתק מהרשימה ומהסידור לשמירה במקום להציגם כאמור באותו סעיף קטן.

חובה להישמע למפקד אזור (מא"ז)

6. שומר שהוטל עליו לצאת לשמירה, חייב למלא אחרי הוראות מפקד האזור (מא"ז) בכל ענין הנוגע לשמירה בתחום המועצה.

ועדת עררים

7. המועצה תמנה ועדת עררים בת שלושה, שחבריה יהיו מתושבי תחומה.

ערר

8. (א) אדם הרואה עצמו נפגע על ידי קביעת הועדה לפי סעיף 4, רשאי — תוך חמישה ימים מיום הצגת הרשימה או מסירתה לפי סעיף 5 — להגיש לוועדת עררים ערר מנומק בכתב על יסוד טענה מטענות אלה:

(1) שאינו מסוגל לשמירה בכלל או בזמן מסויים;

(2) שהועדה נהגה שלא לפי התור;

(3) שהועדה פגעה בצורה אחרת בסדר הטוב של השמירה.

¹ ק"ת 603, תשט"ז, עמ' 766.

² ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178.

³ ס"ח 25, תש"ט, עמ' 271.

(ב) החליטה ועדת עררים לדחות את הערר, היא תודיע על כך בכתב לעורר.
לועדה ולמפקד האזור (מ"ז).

(ג) החליטה ועדת עררים להיענות לערר, בשלמותו או בחלקו, היא תורה לועדה
בהתאם לכך ותודיע על כך לעורר ולמפקד האזור (מ"ז).

9. הועדה וועדת עררים רשאיות להסדיר לעצמן את עבודתן ואת ישיבותיהן בשים
לב להוראות המועצה.

10. העובר על הוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 300 לירות או מאסר שלושה חדשים
או שני הענשים כאחד.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפרדס חנה (הסדרת השמירה), תשי"ז—1957".

ב. ש ו ר צ מ ן

ראש המועצה המקומית פרדס חנה

ד' בתמוז תשי"ז (3 ביולי 1957)
(הס' 18000)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה
ש ר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לפרדסיה בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 25 (1) (ד)
לפקודת התעבורה¹, מתקינה המועצה המקומית פרדסיה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„אופניים” — אופניים או תלת-אופנים שאינם ממונעים בכוח מיכני;
„המועצה” — המועצה המקומית פרדסיה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר
זה, כולן או מקצתן;

„תושב” — אדם שמקום מגוריו בתחום המועצה;

„בוחן” — בוחן שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים.

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-
תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה
הנראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.
(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמש לירות.

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לראש המועצה והוא רשאי ליתן
את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתתו.

(ב) לא יינתן רשיון, אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת,
שהאופניים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו על ידיו ונמצאו ראויים לשימוש והם מצויידים
בפנס אור קדמי, ברפלקטור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורי, בפעמון ובמעצורים
תקינים.

¹ ע"ר 1011, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של רשיון הוא עד ה-31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שתי לירות, אולם אם הרשיון ניתן אחרי ה-30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

לוחית-מספר

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, וכן יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 250 פרוטה.

השם

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפרדסיה (רשיונות לאופניים)”, תשי”ז—1957.

ז. ימיני

נתאשר.

ראש המועצה המקומית פרדסיה

ט”ו בסיון תשי”ז (14 ביוני 1957)
(חמ 84883)

אני מסכים.

ישראל בריהודה
משה כרמל
שר התחבורה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לקרית בנימין בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה¹; מתקינה המועצה המקומית קרית בנימין חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אופניים” — אופניים או תלת-אופנים שאינם ממונעים בכוח מיכני;

„המועצה” — המועצה המקומית קרית בנימין;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב” — אדם שמקום מגוריו בתחום המועצה;

„בוהן” — בוהן שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים.

רשיון
לאופניים

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.
(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמש לירות.

בקשה
למתן רשיון

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניים יגיש בקשה לראש המועצה והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתתו.

(ב) לא יינתן רשיון, אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוהן המאשרת, שהאופניים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו על ידי ונמצאו ראויים לשימוש והם מצוידים בפנס אור קדמי, ברפלקטור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורי, בפעמון ובמעצורים תקינים.

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.
² חוקי א”י, כרך ב’, פרק קכ”ח, עמ’ 1271.

- (ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.
 (ד) תקפו של רשיון הוא עד ה־31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.
 (ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של 1.750 לירות אולם אם הרשיון ניתן אחרי ה־30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.
 4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית־מספר, וכן יחליף כל לוחית־מספר מטושטשת או פגומה בלוחית־מספר חדשה.
 (ב) בעד כל לוחית־מספר תשולם למועצה אגרה של 250 פרוטה.
 5. חוק עזר לקרית בנימין (רשיונות לאופניים), תשי"ב—1952³ — בטל.
 6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית בנימין (רשיונות לאופניים), תשי"ז—1957”.

לוחית־מספר

ביטול

השם

נתאשר.

בנימין אורנשטיין
 ראש המועצה המקומית קרית בנימין

כ"ב בסיון תשי"ז (21 ביוני 1957)
 (חמ 85207)

אני מסכים.

ישראל בריהודה
 משה כרמל
 שר הפנים
 שר התחבורה

³ ק"ת 285, תשי"ב, עמ' 1170.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית־ים בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קרית־ים חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית קרית־ים;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך בכתב על ידי ראש המועצה.

2. המבקש מאת ראש המועצה תעודה, אישור תעודה או קיום תעודה, ישלם למועצה אגרות אלה:

אגרת תעודה

(1) בענין הנוגע לקרקע, בנינים וירושות — שלוש לירות;

(2) בכל ענין אחר — לירה אחת.

3. המבקש מאת ראש המועצה העתק מתעודה ישלם למועצה אגרה בסך 500 פרוטה.

אגרת העתק

4. ראש המועצה רשאי ליתן תעודה או העתק ממנה, לאשרה או לקיימה, בלי כל תשלום או בתשלום מופחת, כשהמבקש הוא עני או מוסד לצרכי צדקה, תרבות, חינוך או דת, שמטרתו אינה הפקת רווחים.

הנחות ופטור מתשלום

5. חוק עזר לקרית־ים (אגרת תעודת אישור), תשי"ב—1951² — בטל.

ביטול

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית־ים (אגרת תעודת אישור), תשי"ז—1957”.

השם

נתאשר.

ב. פרידמן
 ראש המועצה המקומית קרית־ים

כ"ב בסיון תשי"ז (21 ביוני 1957)
 (חמ 85243)

ישראל בריהודה
 שר הפנים

¹ ע"ר 1011, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 110.
² ק"ת 214, תשי"ב, עמ' 142.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).